

Sygn. akt IV U 770/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sąd. Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 marca 2017 r. w S.

odwołania P. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 29 lipca 2016 r. Nr (...)

w sprawie P. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o należności z tytułu składek

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala iż decyzja z dnia 29 lipca 2016r. o odmowie umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy obciążających P. K. została wydana przedwcześnie i zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania decyzji w przedmiocie wniosku P. K. z 27 sierpnia 2014 r. o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek, po zrealizowaniu umowy nr (...) z dnia 23 października 2015r. zawartej między Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. a P. K. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek, albo po wcześniejszym rozwiązaniu tej umowy z przyczyn określonych w jej paragrafie 5.

Sygn. akt IV U 770/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 963) w zw. z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), odmówił P. K. umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 11.187,35 zł, w tym z tytułu składek - 6.532,35 zł, z tytułu odsetek - 4.655 zł;

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 5.360,07 zł, w tym z tytułu: składek - 2.921,07 zł, odsetek - 2.439 zł;

- Fundusz Pracy za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 1.036,64 zł, w tym z tytułu: składek - 606,64 zł, odsetek - 430 zł. Organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia powyższych należności, stosownie do treści art. 1 ust. 10 przywołanej ustawy, jest nieposiadanie zaległości na dzień wydania decyzji kończącej postępowanie, m. in. z tytułu kosztów egzekucyjnych naliczonych przez Dyrektora Oddziału ZUS, Naczelnika Urzędu Skarbowego lub komornika sądowego. Ubezpieczony powinien był opłacić należności w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o warunkach umorzenia z 7 października 2014r. Organ rentowy podniósł, iż ubezpieczony w wyżej wymienionym terminie, tj. do dnia 12 listopada 2015 r., nie opłacił należności z tytułu kosztów egzekucyjnych, naliczonych przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Siedlcach A. O.. ZUS wskazał również, iż niepodlegające umorzeniu składki wraz z odsetkami za zwłokę spłacane są w ramach układu ratalnego, określonego umową z 23 października 2015 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożył P. K., wnosząc o umorzenie należności z tytułu składek za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. wraz z odsetkami. Ubezpieczony podniósł, iż, w miarę możliwości finansowych, spłaca regularnie nieopłacone składki.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. ZUS ponownie wskazał, że ubezpieczony był świadomy tego, iż w terminie 12 miesięcy od dnia decyzji abolicyjnej ciążył na nim obowiązek uiszczenia kosztów egzekucyjnych. Pomimo wezwania, P. K. nie przedstawił pisma od komornika sądowego, stwierdzającego brak zaległości z tytułu kosztów egzekucyjnych. W konsekwencji, skoro ubezpieczony nie uiszczył przedmiotowych kosztów egzekucyjnych, to nie spełnił warunku wynikającego z art. 1 ust. 10 ustawy z 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 27 sierpnia 2014 r. ubezpieczony P. K. wniósł na podstawie przepisów ustawy z 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność, o umorzenie całości zadłużenia za okres objęty ustawą z nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 1 lipca 2011 r.

Decyzją z dnia 7 października 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. określił, iż według stanu na dzień 27 sierpnia 2014 r. umorzeniu będą podlegały następujące należności P. K. z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 11.187,35 zł, w tym z tytułu składek - 6.532,35 zł, z tytułu odsetek - 4.655 zł;

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 5.360,07 zł, w tym z tytułu: składek - 2.921,07 zł, odsetek - 2.439 zł;

- Fundusz Pracy za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 1.036,64 zł, w tym z tytułu: składek - 606,64 zł, odsetek - 430 zł. Jednocześnie w treści decyzji (w pkt II) wskazano, iż warunkiem umorzenia wskazanych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu (z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. nieobjęte postępowaniem o umorzenie), które należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie, zgodnie z zasadami określonymi w ustawie systemowej oraz wydanym na jej podstawie Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych

zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (decyzja k.3-4 akt rentowych).

Przedmiotowa decyzja została doręczona ubezpieczonemu 9 października 2014 r. i uprawomocniła się z dniem 9 listopada 2014 r.

Pismem z dnia 27 stycznia 2015 r., P. K. został poinformowany przez organ rentowy, iż warunkiem umorzenia należności w trybie ustawy abolicyjnej jest opłacenie wszystkich należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia należności lub zawarcie w tym terminie umowy o rozłożeniu na raty lub odroczeniu terminu płatności tych należności. Ponadto, warunkiem powyższego umorzenia jest również uregulowanie kosztów egzekucyjnych naliczonych przez naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Pismo to zostało doręczone ubezpieczonemu 9 lutego 2015 r. (k. 5 akt organu rentowego).

W dniu 23 października 2015 r. ubezpieczony zawarł z organem rentowym umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek w łącznej kwocie 36.506,62 zł. Na podstawie tej umowy rozłożono na raty należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 23337,50 zł wraz z odsetkami, ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 11 063,44 zł wraz z odsetkami, oraz Fundusz Pracy w kwocie 2105,68 zł wraz z odsetkami. Zgodnie z ustalonym przez strony harmonogramem spłat ostatnia rata winna być uregulowana przez ubezpieczonego do dnia 20 października 2023r. W § 5 umowy strony zawarły okoliczności, których wystąpienie powoduje rozwiązanie umowy. Wśród nich przewidziano m. in. niewywiązywanie się z obowiązku opłacania składek bieżących przez okres dłuższy niż 14 dni od dnia ich wymagalności oraz nieopłacenie dwóch rat układu, których termin wymagalności minął (umowa k.17-23 akt sprawy).

W trakcie realizacji powyższej umowy, ubezpieczony czterokrotnie nieznacznie (tj. maksymalnie o 3 dni- w przypadku raty 7. uiszczonej w dniu 23 maja 2016 r. zamiast 20 maja 2016 r.) uchybił terminowi płatności rat nr 2, 5, 6 i 7 (informacja ZUS z dnia 14 marca 2017 r. k. 31 akt sprawy). Uchybienia te nie spowodowały jednak rozwiązania umowy z dnia 23 października 2015 r. między stronami (bezsporne, oświadczenie pełnomocnika ZUS k. 29v akt sprawy).

Wnioskiem z dnia 27 października 2014 r., skierowanym do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Siedlcach A. O., wierzyciel - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko P. K. na podstawie wymienionych tytułów wykonawczych w związku ze złożonym wnioskiem o umorzenie nieopłaconych składek (wniosek k. 119 akt komorniczych). Postanowieniem z dnia 31.10.2014 r. komornik sądowy zawiesił postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 820 kpc (k. 120 akt komorniczych). Następnie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. dnia 30.10.2015 r. złożył kolejny wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego z uwagi na zawarcie pomiędzy stronami umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek (wniosek wierzyciela k.126 akt komorniczych Km 1044/2013). W dniu 2 listopada 2015 r. komornik sądowy zawiesił postępowanie egzekucyjne na podstawie art. 820 k.p.c. (postanowienie k.135 akt komorniczych). Postanowieniem z dnia 28 listopada 2016 r. komornik sądowy podjął zawieszone postępowanie, stwierdził, iż postępowanie egzekucyjne w niniejszej sprawie uległo umorzeniu z mocy prawa i ustalił koszty postępowania egzekucyjnego na kwotę 3353,10 zł, doliczył do opłaty egzekucyjnej należny podatek VAT w kwocie 756,27 zł i zwrócił wierzycielowi tytuły wykonawcze (...) - (...) i (...) (postanowienia k.172-173 akt komorniczych). Odpis postanowienia o ustaleniu kosztów postępowania został doręczony ubezpieczonemu 8.12.2016 r. (zwrotne poświadczenie odbioru k.174 akt komorniczych).

Zaskarżoną decyzją z dnia 29 lipca 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121 z późn. zm.) w zw. z art. 1 ust. 13 pkt 2 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551), odmówił umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 11.187,35 zł, w tym z tytułu: składek - 6.532,35 zł, odsetek - 4.655 zł;

- ubezpieczenie zdrowotne za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 5.360,07 zł, w tym z tytułu: składek - 2.921,07 zł, odsetek - 2.439 zł;

- Fundusz Pracy za okres od stycznia 2008 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 1.036,64 zł, w tym z tytułu: składek - 606,64 zł, odsetek - 430 zł. (decyzja k.22-21 akt rentowych).

W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż ubezpieczona nie spełniła przesłanki warunkującej umorzenie wymienionych należności, to jest w terminie 12 miesięcy od daty uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia nie uregulował należności niepodlegających umorzeniu z tytułu kosztów egzekucyjnych (decyzja k.21-22 akt rentowych).

Powyższy stan faktyczny, który nie był przedmiotem sporu między stronami, został ustalony na podstawie wskazanych przy poszczególnych ustaleniach dowodów z dokumentów, które Sąd w całości uznał za wiarygodne.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego okazało się uzasadnione.

Jak wynika z akt sprawy, ubezpieczony 27 sierpnia 2014 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o umorzenie nieopłaconych należności z tytułu składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. u umorzeniu należności z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r., poz. 1551) /dalej jako ustawa abolicyjna/. Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 powołanej ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.), umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału ZUS, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. W takim wypadku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności podlegających umorzeniu, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych (art. 1 ust. 8 ustawy). Warunkiem umorzenia należności jest nieposiadanie – na dzień wydania decyzji w przedmiocie umorzenia należności – niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez wskazane powyżej odpowiednie podmioty (art. 1 ust. 10 ustawy). Niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia, z tym zastrzeżeniem, iż w przypadku gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się tej decyzji niepodlegające umorzeniu należności zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności, warunek ten uważa się za spełniony po ich opłaceniu (art. 1 ust. 11 i 12 ustawy).

W przedmiotowej sprawie organ rentowy po rozpatrzeniu wniosku ubezpieczonego, w dniu 07.10.2014 r. wydał decyzję określającą warunki umorzenia, wskazując iż podstawą umorzenia (wymienionych w decyzji należności) jest spłata należności niepodlegających umorzeniu – w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji. Wskazał ponadto, iż w sytuacji gdy w tym terminie należności niepodlegające umorzeniu zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczone termin ich płatności - warunek o którym mowa powyżej uważa się za spełniony po opłaceniu należności. Decyzja ta została ubezpieczonemu doręczona w dniu 09.10.2014 r. i uprawomocniła się dnia 09 listopada 2014r. Mając powyższe na uwadze nie ulega zatem wątpliwości, iż decyzja o odmowie umorzenia należności może zostać wydana dopiero wówczas, jeśli w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia (o której mowa w art. 1 ust. 8 ustawy) niepodlegające umorzeniu należności (o których mowa

w art. 1 ust. 10) nie zostaną spłacone albo - w przypadku, gdy zawarto umowę o rozłożeniu należności na raty - nie zostaną one opłacone zgodnie z ustalonymi warunkami.

W tej sytuacji, skoro jednym z warunków umorzenia zaległości jest zapłata należności niepodlegających umorzeniu, to w decyzji określającej warunki umorzenia organ rentowy obowiązany jest wskazać kwoty niepodlegających umorzeniu należności i określić wszystkie warunki jakie musi spełnić ubezpieczony aby w przyszłości uzyskać decyzję o umorzeniu niezapłaconych należności. W okolicznościach niniejszej sprawy bezsprzecznie organ rentowy nie sprostął temu obowiązkowi. W odniesieniu do należności z tytułu składek niepodlegających umorzeniu wskazać należy, iż o ile kwota tych należności faktycznie nie została precyzyjnie wskazana w treści samej decyzji, to określono ją w treści zawartej między stronami umowy z dnia 23 października 2015 r. o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek. Zgodnie z ustalonym harmonogramem spłat, wymagalność ostatniej raty przypada na dzień 20 października 2023 r. Jednocześnie jak wynika z informacji udzielonej przez ZUS ubezpieczony realizuje warunki umowy i systematycznie spłaca zobowiązanie wobec organu rentowego. Mimo iż część wpłat została dokonana po terminie wynikającym z harmonogramu, umowa nie uległa rozwiązaniu i w dalszym ciągu wiąże strony. W tej sytuacji uznać należy, że powyższa przesłanka, warunkująca umorzenie należności z tytułu składek, nie została jeszcze spełniona – jednak termin do jej realizacji uległ wydłużeniu aż do 20 października 2023 r. (w przypadku dokonywania wpłat na rzecz organu). Natomiast w przypadku zaistnienia okoliczności o których mowa w § 5 umowy, powodujących rozwiązanie umowy przed terminem płatności ostatniej raty w 2023 r., decyzja w przedmiocie wniosku ubezpieczonego z dnia 27 sierpnia 2014 r. o umorzenie należności z tytułu składek będzie mogła zostać wydana w terminie wcześniejszym.

Odmienne sytuacja przedstawia się natomiast w odniesieniu do kosztów egzekucyjnych, do których uiszczenia – stosownie do postanowień art.1 ust. 10 ustawy abolicyjnej – ubezpieczony także został zobowiązany. Po pierwsze trzeba zaznaczyć, iż koszty te nie zostały precyzyjnie określone przez organ rentowy ani w treści decyzji, ani także w piśmie z dnia 27 stycznia 2015 r. W tej kwestii organ jedynie poinformował ubezpieczonego, iż informację o ich wysokości może uzyskać u podmiotów prowadzących postępowanie egzekucyjne. Oczywistym jest, iż koszty egzekucji ustalane są w postępowaniu egzekucyjnym, z którego wynikają (nie mogą zostać ustalone w żadnym innym postępowaniu), w drodze postanowienia wydawanego przez organ, który prowadził egzekucję. Zatem w niniejszej sprawie czynności organu rentowego sprowadzałyby się jedynie do poinformowania ubezpieczonego o wysokości tychże kosztów egzekucyjnych ustalonych przez komornika sądowego. Nie ulega także wątpliwości, iż postanowienie o kosztach egzekucyjnych powinno zostać wydane na koniec prowadzonej egzekucji, gdyż dopiero wtedy znane są ostateczne koszty jej prowadzenia – wiadomo, jakie koszty faktycznie zostały poniesione. Wprawdzie dopuszcza się wydawanie przez organy egzekucyjne częściowych postanowień, jednak całkowity koszt egzekucji można ustalić dopiero po jej zakończeniu. W sprawie będącej przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego postępowanie egzekucyjne zostało – na wniosek wierzyciela, z uwagi na zawarcie z ubezpieczonym umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty – zawieszona, co powoduje, że komornik w okresie zawieszenia nie wykonywał żadnych czynności, w tym nie ustalił dłużnikowi kosztów postępowania egzekucyjnego w drodze postanowienia od należności nie podlegających umorzeniu, co do których zawarto umowę o układ ratalny. Następnie po roku, stosownie do art. 823 k.p.c., z uwagi na bezczynność wierzyciela – postępowanie egzekucyjne uległo umorzeniu z mocy samego prawa i dopiero postanowieniem z dnia 28 listopada 2016 r. komornik sądowych ustalił koszty postępowania egzekucyjnego i odpis tego postanowienia został doręczony dłużnikowi dopiero 8.12.2016 r., a więc kilka miesięcy po wydaniu zaskarżonej decyzji. W tych okolicznościach nie sposób uznać, że ubezpieczony P. K. – nie uiszczając kosztów egzekucyjnych w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji organu rentowego określającej warunki umorzenia, to jest do dnia 9 listopada 2015 r. – nie spełnił warunku umorzenia należności wynikającego z art. 1 ust. 10 i 11 ustawy abolicyjnej. Zupełnie nielogiczne i nieuzasadnione (przy założeniu racjonalnego ustawodawcy) byłoby bowiem ustalenie, że ustawodawca – mimo iż dopuszcza możliwość wydłużenia 12-miesięcznego terminu do spłaty należności z tytułu składek, w przypadku zawarcia umowy o rozłożenie na raty tych należności, aż do daty ich opłacenia – nie przewiduje takiej możliwości w przypadku kosztów egzekucyjnych, których wysokość, co istotne, została określona w okolicznościach niniejszej sprawy dopiero postanowieniem z dnia 28.11.2016r. Mimo iż kwestia ta nie została precyzyjnie określona w przepisach ustawy abolicyjnej, z treści tych przepisów absolutnie nie można wywieść wniosków przeciwnych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia organu rentowego. W tej sytuacji

należy uznać zatem, że 12-miesięczny ustawowy termin do uregulowania kosztów egzekucyjnych rozpoczął bieg od dnia doręczenia ubezpieczonemu postanowienia komornika sądowego w przedmiocie ustalenia kosztów egzekucji (tj. od 8.12.2016 r. albowiem to w tej dacie była mu znana wysokość tych kosztów). Orzeczenie to stanowi niejako doprecyzowanie (podobnie jak umowa o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty, z której wynikają konkretne kwoty należnych składek na rzecz organu) decyzji organu rentowego określającej warunki umorzenia, albowiem w treści tej decyzji organ nie wskazał wysokości należności niepodlegających umorzeniu, do których spłaty był zobowiązany ubezpieczony uniemożliwiając mu tym samym spełnienie niezbędnego warunku do wydania korzystnej decyzji o umorzeniu pozostałych należności. W okolicznościach sprawy Sąd nie mógł zaaprobować postępowania, w ramach którego stawianym przez organ rentowy warunkiem umorzenia należności z tytułu składek, jest konieczność uregulowania przez ubezpieczonego kosztów egzekucyjnych w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji organu określającej warunki umorzenia, ale jeszcze przed rzeczywistą datą ustalenia wysokości tych kosztów przez Komornika Sądowego. W takiej sytuacji warunek powyższy nigdy nie mógłby zostać spełniony, a walor decyzji określającej warunki umorzenia należności byłby jedynie iluzoryczny, albowiem decyzja kończąca postępowanie w sprawie zawsze miałaby charakter odmowy.

Należy również wskazać, iż w uzasadnieniu wyroku Sąd Apelacyjny w Gdańsku z dnia 10 grudnia 2014 r. III AUa 671/14), wskazał, iż decyzję o odmowie umorzenia należności wydaje się, jeśli w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, nie zostaną spłacone albo – w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w art. 1 ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczony termin ich płatności - nie zostaną one opłacone zgodnie z ustalonymi warunkami. W konsekwencji przyjęć należy, iż decyzja rozstrzygająca w przedmiocie wniosku ubezpieczonego z dnia 27 sierpnia 2014 r., tj. jedna z decyzji wskazanych w art. 13 omawianej ustawy- decyzja umarzająca należności z tytułu składek lub odmawiająca ich umorzenia, powinna zapaść dopiero po stwierdzeniu, że należności nie podlegające umorzeniu nie zostały opłacone zgodnie z ustalonymi w umowie z dnia 23 października 2015 r. warunkami.

Konkludując stwierdzić należy, iż decyzja organu rentowego z dnia 29 lipca 2016 r. o odmowie umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy obciążających P. K. – została wydana przedwcześnie, albowiem – uwzględniając wskazane wyżej rozważania – nie było podstaw do odmowy umorzenia należności, a nie ziściły się także przesłanki warunkujące wydanie decyzji pozytywnej. W związku z tym Sąd Okręgowy – będąc ograniczony, w myśl przepisów postępowania cywilnego, formą możliwego rozstrzygnięcia – zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do wydania decyzji w przedmiocie wniosku ubezpieczonego z dnia 27 sierpnia 2014 r. o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek, dopiero po zrealizowaniu umowy o rozłożeniu na raty należności z tytułu składek z dnia 23 października 2015 r. zawartej między Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. a P. K., bądź też po wcześniejszym rozwiązaniu tej umowy z przyczyn określonych w jej paragrafie 5.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.